

Józef Kossecki

Józef Kossecki (ur. 18 stycznia 1936 r. w Kaliszu) - polski inżynier, politolog i cybernetyk społeczny, współtwórca polskiej szkoły cybernetycznej. Działacz opozycyjny, dziennikarz i polityk, podejrzewany o współpracę z SB i KGB jako agent X.

Życie i działalność naukowa

Jego właściwe nazwisko brzmi **Józef Maria Stefan Ferdynand Kossecki**. Pochodzi ze starej szlacheckiej rodziny Kosseckich herbu Rawicz (dawniej używana była nazwa Rawa). Jego ojciec, Stefan Kossecki był oficerem Wojska Polskiego, który we wrześniu 1939 roku dowodził 18 Dywizją Piechoty. Po kampanii wrześniowej został najprawdopodobniej zamordowany przez NKWD. Przez Naczelnego Wodza PSZ został w 1964 roku pośmiertnie awansowany do stopnia generała brygady, w 2004 roku ten awans uznał Prezydent RP. Jego matką była Jadwiga z domu Zaremba herbu Zaremba, następnie Twardowska, ostatecznie Kossecka.

Józef Kossecki w czasie wykładu w Kielcach, 5 stycznia 2007 r.

W czasie wojny Józef Kossecki mieszkał wraz z matką w Łańcucie. W latach 50. studiował w Politechnice Śląskiej w Gliwicach, w Wydziale Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego. Po ukończeniu tych studiów w 1958 roku został zatrudniony w macierzystej jednostce jako asystent, a następnie jako starszy asystent. Był tam zatrudniony do 1960 roku. Jako współzałożyciel i działacz opozycyjnej Ligi Narodowo-Demokratycznej (LND), został aresztowany przez SB 7 maja 1960 roku w Warszawie wraz z kilkoma współpracownikami. 29 maja 1961 roku w tajnym procesie został skazany na 2 lata pozbawienia wolności. W więzieniu, przebywał do 19 grudnia 1961 roku.

Po wyjściu na wolność krótko pracował w biurze projektów "Separator" w Gliwicach. Następnie zdał na studia doktoranckie, prowadzone przez Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie. W rozmowie z kierownikiem tej placówki przedstawił mu informację o swoim aresztowaniu i procesie. Mimo to został przyjęty na studia. W 1967 roku obronił tam pracę doktorską pt. "Jednowymiarowy ruch dyslokacji". W IPPT PAN pracował jako adiunkt do 1973 roku. Opublikował w tym czasie kilkanaście artykułów naukowych z zakresu mechaniki teoretycznej. Przygotowując się do egzaminu doktoranckiego z filozofii zainteresował się dorobkiem cybernetycznym Mariana Mazura, zwłaszcza teorią systemów autonomicznych, co miało decydujący wpływ na jego dalszą działalność naukową. Zmienił dyscyplinę naukową z nauk technicznych na nauki społeczne. Jego zainteresowania cybernetyką społeczną miały podwójną motywację: naukową oraz polityczną, bowiem znajomość cybernetyki umożliwiła mu opracowywanie nowych metod walki informacyjnej, których jeszcze nie znali przeciwnicy. Teorie Mazura znacząco rozwinął i uogólnił opracowując m.in. ogólną jakościową teorię informacji, oraz teorię procesu cybernetycznego.

W latach 50. zainteresował się pracami Feliksa Konecznego, zwłaszcza jego teorią cywilizacji. W 1969 r. wykorzystał teorię cywilizacji Konecznego oraz teorię systemów autonomicznych Mazura do opracowania maszynopisu własnej teorii cywilizacji, wydanej oficjalnie prawie 30 lat później jako "Podstawy nauki porównawczej o cywilizacjach" (1996). W dalszej działalności naukowej wielokrotnie odwoływał się do teorii cywilizacji Konecznego. Wykorzystał metodę socjologiczno-psychologiczną Leona Petrażyckiego, zwłaszcza zaś teorię norm społecznych Petrażyckiego i jego ucznia Henryka Piętki, do głębszego ujęcia mechanizmu

funkcjonowania cywilizacji. W szczególności wyjaśnił mechanizm asymilacji religii i ideologii przez społeczeństwa o różnych typach cywilizacji, którego Koneczny nie był w stanie zadowalająco wytłumaczyć. Szerokie omówienie nauki porównawczej o cywilizacjach Feliksa Konecznego w języku cybernetyki społecznej zawarł Kossecki w książkach "Podstawy nauki porównawczej o cywilizacjach" (1996) oraz "Podstawy nowoczesnej nauki porównawczej o cywilizacjach. Socjologia porównawcza cywilizacji" (2003).

W 1973 roku, mieszkając w Warszawie, jako docent został pracownikiem naukowym w Międzywydziałowym Instytucie Nauk Społeczno-Politycznych WSP w Kielcach, w późniejszym czasie przekształconym w Instytut Nauk Politycznych, Wydziału Zarządzania i Administracji Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Kielcach, później Akademii Świętokrzyskiej, a obecnie Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego. Kierował tam Zakładem Cybernetyki Społecznej i Metodologii Nauk Społecznych (jedynym takim w kraju), który został zlikwidowany w czasie stanu wojennego. 19 grudnia 1974 roku rozpoczęło się tam pierwsze i jedyne w Polsce seminarium doktoranckie z cybernetyki społecznej. W latach 70. propagował cybernetykę społeczną m.in. w ramach fakultatywnych wykładów objazdowych w głównych ośrodkach akademickich kraju. Począwszy od 1972 roku wykładał cybernetykę społeczną w Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego. Początkowo jako przedmiot fakultatywny (tylko wykład), zaś od 1973 roku jako przedmiot obowiązkowy wprowadzony programem ministerialnym zarówno dla dziennikarzy jak i politologów, w wymiarze 30 godz. wykładów i 30 godz. ćwiczeń na studiach dziennych oraz w wymiarze 10 godz. wykładów na dziennikarskich studiach zaocznych. Na studiach dziennych zajęcia prowadził do początku lat 80. (w stanie wojennym przedmiot zlikwidowano), a na studiach zaocznych dla dziennikarzy zajęcia te prowadził do roku akademickiego 1986/87. Przez jeden rok w latach 70. wykładał też cybernetykę społeczną dla politologów w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Po likwidacji Zakładu Cybernetyki Kossecki był pracownikiem Zakładu Socjologii INP WSP w Kielcach. W pierwszej połowie lat 80. z powodu działalności politycznej był przez 4 lata na bezpłatnym urlopie w macierzystej uczelni. W 1982 roku prowadził wykłady zleczone nt. wojny informacyjnej w Wyższej Szkole Nauk Społecznych przy KC PZPR. Później miał również prelekcje w Wojskowej Akademii Politycznej i Akademii Sztabu Generalnego.

Jako pracę awansową napisał książkę "Cybernetyka społeczna", wydaną w części w 1973 roku, zaś w całości 2 lata później. Na podstawie specjalnej procedury obowiązującej wówczas dla tzw. nauk niedysertablanych (takich, dla których nie było rady kompetentnej do nadawania habilitacji z danej dziedziny), przyznano mu tytuł docenta. Recenzentem jego dorobku naukowego dla Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej był Marian Mazur. Początkowo Kossecki był docentem kontraktowym, zaś od 1977 r. docentem mianowanym przez ministra.

Zajmuje się politologią, a zwłaszcza teorią sterowania społecznego (cybernetyką społeczną). Od połowy lat 90. dużo uwagi poświęca metacybernetyce. W Kielcach pracował do przeniesienia na emeryturę w 2001 roku. Później przez 2 lata pracował jeszcze na cząstce etatu kończąc rozpoczęte prace magisterskie i doktorskie. W ostatnich latach współpracuje z naukowcami z Ukrainy oraz udziela wykładów popularyzujących cybernetykę społeczną oraz wiedzę o totalnej wojnie informacyjnej w której sam częściowo uczestniczył. Wykłady te odbywają się w Warszawie, Kaliszu i innych miastach Polski.^[1]

Józef Kossecki był promotorem jednej pracy doktorskiej, recenzentem kolejnej w Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego oraz recenzentem jednej pracy doktorskiej w Wojskowej Akademii Politycznej. Pod jego kierunkiem wykonano ponad 100 prac dyplomowych i magisterskich z cybernetyki społecznej oraz ponad 200 z innych pokrewnych nauk społecznych (marketing, historia systemów walki informacyjnej, problemy organizacji i kierowania itp.) w Kielcach w WSP, potem Akademii Świętokrzyskiej, oraz w Uniwersytecie Warszawskim.

Józef Kossecki wszystkie swoje publikacje naukowe z zakresu teorii sterowania społecznego napisał w języku polskim i nigdy nie zgodził się na ich tłumaczenie. Zrobił to, mimo iż dobrze zna kilka języków obcych, w których opublikował niemal wszystkie swoje prace z zakresu mechaniki teoretycznej. Zrobił tak, gdyż uważa, że tego typu wiedza powinna w pierwszym rzędzie służyć krajowi z którego pochodzi dany naukowiec. Kolejny czynnik

ograniczający popularność jego dokonań naukowych, to ścisły, precyzyjny i konkretny język publikacji, do którego używania (a nawet rozumienia) nie przywykli przedstawiciele tradycyjnych nurtów badawczych w naukach społecznych. Z kolei duże zaangażowanie w działalność polityczną i jej skutki ograniczały mu czas i możliwości wychowania i wdrożenia do pracy naukowej większej liczby naśladowców. Z tego powodu jego teorie są słabo rozpowszechnione i niektórzy naukowcy kierujący się ogólnie przyjętą w środowisku naukowym praktyką szerokiego propagowania efektów swojej pracy krytykowali go za to.

W 1965 roku Józef Kossecki ożenił się z Elżbietą z domu Sulimierską herbu Stary Koń. Jest ona profesorem zatrudnionym w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN. Mają razem 5 dzieci: Annę (1965), Marię (1969), Stefana (1972), Pawła (1976), oraz Jadwigę (1982).

Józef Kossecki za swoją działalność naukową był wyróżniany nagrodami Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Był członkiem Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego, w jego ramach w połowie lat 80. prowadził m.in. kurs cybernetyki społecznej w Sekcji Psychocybernetyki PTC. Jest członkiem Stowarzyszenia Dziennikarzy RP.

Działalność opozycyjna i polityczna

W sierpniu 1957 roku Józef Kossecki brał udział w duszpasterstwie turystycznym na Rusinowej Polanie w Tatrach, prowadzonym przez ojca Leona Szeląga. Poznał tam Przemysława Górnego, wraz z którym podjął decyzję o stworzeniu tajnej niepodległościowej organizacji narodowej. Powstała ona w 1958 roku jako Liga Narodowo-Demokratyczna. Kossecki organizował działalność Ligi głównie w Polsce południowej. Korzystał przy tym z wcześniejszych doświadczeń nabytych podczas współpracy z dr Janem Bogdanowiczem^[2] i mecenasem Leonem Mireckim. Jego działaniami kierował wówczas przywódca Ligi – Walenty Majdański. Kossecki wspólnie z Górnym założyli Oddział Warszawski Ligi. Sam Kossecki w Gliwicach przeniknął do duszpasterstwa akademickiego, PAX-u, drużyny starszoharcerskiej w Politechnice Śląskiej, a nawet zorganizował kanały wpływu w POP PZPR w tej uczelni. W 1959 roku został wyrzucony z harcerstwa za "klerykalno-nacjonalistyczne odchylenie". Jednak w ramach działalności w PAX-ie opracował program szkolenia kadry młodzieżowej i prowadził prelekcje z zakresu zakazanej i utajnianej wówczas przez władze tematyki, czyli nauki o cywilizacjach (Konecznego), problemów demograficznych kraju i historii ruchu narodowego. Oprócz Gliwic Kossecki działał aktywnie w Krakowie i Zakopanym.

Józef Kossecki dojeżdżał ze Śląska do Warszawy na zebrania Ligi. Jego działalność, polegająca na rzekomym namawianiu do wstąpienia do legalnego PAXu, była kamuflażem dla działalności grupy. Kossecki pełnił wówczas ważną rolę łącznika pomiędzy niektórymi osobami funkcyjnymi i grupami Ligi. Okręg Warszawski Ligi, który bardzo szybko się rozwinął (liczył wówczas kilkadziesiąt osób), z tego powodu został rozpracowany przez SB, która 7 maja 1960 roku w pokoju 409 w akademiku przy placu Narutowicza w Warszawie aresztowała kilku jej członków, m.in. Józefa Kosseckiego. Po ponad 9 miesięcznym śledztwie, na utajnionym procesie, który zakończył się 29 maja 1961, sześciu członków Ligi zostało skazanych, w tym Józef Kossecki. Uniewinniono Jana Bogdanowicza i Leona Mireckiego. Podczas śledztwa i procesu Kossecki zastosował obronę polegającą na wykorzystaniu pewnych metod kontrwywiadu defensywnego, czego elementem była bardzo dobrze opracowana legenda. Niektóre elementy tej fałszywej legendy do dziś pojawiają się w publikacjach odwołujących się do jego osoby. Podczas śledztwa na polecenie komórki kontrwywiadowczej Ligi Kossecki złożył zeznania obciążające siebie (za utworzenie Ligi i napisanie jej programu) oraz Bogdanowicza i Mireckiego, działaczy narodowych nie należących do Ligi, a jedynie czasem kontaktujących się z jej członkami i nie znających rzeczywistego charakteru działalności aresztowanych członków Ligi. Bogdanowicz i Mirecki zostali oczyszczeni w procesie z zarzutów i nie mieli później pretensji do Kosseckiego za te zeznania. Informacje podane przez Kosseckiego sprowadziły śledztwo na jałowy boczny tor. Celem było odsunięcie wszelkich podejrzeń od rzeczywistego przywódcy Ligi Walentego Majdańskiego i innych członków wyższych szczebli organizacji. Cel ten został osiągnięty. SB uznała organizację za rozbitą, co ułatwiło jej dalszą opozycyjną działalność. W wyniku procesu "spalone" zostały tylko kanały wpływu Ligi w PAXie oraz tekst

jej programu. Kossecki został skazany na 2 lata pozbawienia wolności. W więzieniu, przebywał do 19 grudnia 1961 roku, gdyż na poczet kary uwzględniono czas aresztowania. Po procesie wszyscy oskarżeni wyszli natychmiast na wolność, w więzieniu pozostał jedynie Kossecki. Ten fakt oraz wysokość wyroku dla niego nie satysfakcjonowała jednak SB, dlatego polecała ona swoim tajnym współpracownikom szerzenie dezinformacji jakoby Kossecki "wszystko wysypał w śledztwie". Po wyjściu na wolność Kossecki musiał na kilka lat zaprzestać działalności szkoleniowej w Lidze, ze względu na ewentualną inwigilację przez SB. Wyjątek zrobił jedynie w dwóch sprawach. W 1962 roku skontaktował się z komórką kontrwywiadowczą wyższego szczebla Ligi w celu wykrycia donosiiciela, który doprowadził do aresztowania jej działaczy (agent ten został zidentyfikowany i wydany z organizacji, po czym wkrótce popełnił samobójstwo) oraz w celu przejścia przeszkolenia teoretycznego i praktycznego z zakresu kontrwywiadu ofensywnego w zakresie penetracji struktur przeciwnika, czyli aparatu władzy PRL. Po tym okresie przystąpił do "odmrażania" nie namierzonych przez SB elementów struktury LND oraz do ich rozbudowy.

W drugiej połowie lat 60. działacze Ligi, także Kossecki, skupiali się głównie na indywidualnym kształceniu członków i sympatyków (lub najwyżej w grupach 2 osobowych), w trudno uchwytny dla SB sposób. Obserwowali i oceniali działania polityczne władz. Starali się również wytypować przedstawicieli władz i dysydentów^[3] podatnych na idee narodowe. Pod koniec lat 60. działacze Ligi Narodowo-Demokratycznej starali się docierać do wybranych działaczy i intelektualistów partyjno-państwowych, by kontaktując się z nimi indywidualnie wpływać na nich w myśl programu Ligi. W ramach tej działalności Kossecki dotarł m.in. do pułkownika Zbigniewa Załuskiego oraz redaktora Ryszarda Gontarza. Działania te znalazły pewien oddźwięk np. w szczegółach oceny przez władze wydarzeń marca 1968 zainicjowanych przez odchodzących od trockizmu tzw. "komandosów"^[4]. Po wypadkach 1968 roku znacząco poszerzyły się możliwości szkolenia (w małych grupach) członków i sympatyków Ligi. Jej członkowie mogli też już głosić oficjalnie część swego programu. Kossecki opracował program stopniowej indoktrynacji narodowej członków PZPR i aparatu władzy PRL. Zmierzał on do zmiany antynatalistycznej polityki państwa na pronatalistyczną (czyli zmierzającą do zwiększenia wskaźnika urodzeń) oraz ograniczenia wrogich dla Kościoła katolickiego działań na rzecz przeciwstawienia się ideologii liberalno-wolnomularskiej. Tego rodzaju hasła były bliskie frakcji moczarowców w PZPR. Przystąpiono do realizacji tego programu przekształcając w latach 70. frakcję moczarowców we frakcję nacjonalizującą.

Dzięki współpracownikom z Ligi Narodowo-Demokratycznej w latach 50. Kossecki zainteresował się pracami Feliksa Konecznego, zwłaszcza jego teorią cywilizacji. Wprowadził tę naukę jako podstawę doktryny LND, choć pierwotna inspiracja wyszła od Walentego Majdańskiego. W 1969 r. wykorzystał teorię cywilizacji Konecznego oraz teorię systemów autonomicznych Mazura, którą poznał nieco wcześniej podczas przygotowań do egzaminu doktorskiego, do opracowania maszynopisu własnej teorii cywilizacji, wydanej oficjalnie prawie 30 lat później jako "Podstawy nauki porównawczej o cywilizacjach" (1996). Wykładał tą teorię członkom Ligi i propagował jej wykorzystywanie do realizacji celów statutowych tej organizacji. Wykorzystanie cybernetyki społecznej umożliwiło mu opracowywanie nowych metod walki informacyjnej, których jeszcze nie znali przeciwnicy.

Najwyżej po kilku latach od powstania organizacji wyższy szczebel kontrwywiadu Ligi zaczął wprowadzać swoich ludzi do różnych struktur MSW. Po tym jak pod koniec lat 60. LND wprowadziła swoją pierwszą "wtyczkę" do archiwum MSW, stwierdziła, że na podstawie materiałów Biura "C" tylko oficer prowadzący i jego szef mogą stwierdzić kto jest tajnym współpracownikiem SB, a kto tylko rozpracowywanym "figurantem". Dlatego Kossecki przy pomocy metod cybernetyki społecznej opracował metody namierzania agentury SB oraz obcych wywiadów i kanałów wpływu w Polsce^[5].

Na początku lat 70. Kossecki przekonał do swoich koncepcji ówczesnego zastępcę kierownika Wydziału Prasy KC PZPR. Dzięki temu mógł opublikować szereg artykułów propagujących elementy programu Ligi w tygodnikach Walka Młodych i Prawo i Życie oraz w dzienniku Trybuna Ludu. W latach 1971-1972 występował z nimi również w Telewizji Polskiej.

Na początku lat 70. kontrwywiad Ligi Narodowo-Demokratycznej ustalił, iż władze PZPR postawiły na masowy rozwój szeregów organizacji, dlatego zabroniły organom partii sprawdzania kandydatów na jej członków w teczkach

SB. Gierkowi chodziło przy tym o to, by Służba Bezpieczeństwa nie decydowała o tym, kogo partia będzie przyjmować w swe szeregi. Ewentualną kryminalną przeszłość kandydata sprawdzano w Centralnym Rejestrze Skazanych, a nie w teczkach SB. Dlatego po zataniu wyroku pod koniec 1974 r. Kossecki wstąpił do PZPR, w WSP w Kielcach, by skuteczniej realizować cele statutowe Ligi. Z czasem stał się nieoficjalnym głównym ideologiem nacjonalizującego skrzydła w PZPR. Był członkiem tej partii do jej końca w 1990 roku.

Infiltracja różnych organów PZPR przez członków i sympatyków LND i ich wpływ na pronarodową część członków KC tej partii umożliwiły publikację książek Kosseckiego pt. "Tajemnice mafii politycznych" (1978) oraz "Granice manipulacji" (1984). Zwłaszcza publikacja pierwszej z nich miała duże znaczenie. Pozornie poświęcona prezentacji historycznej działalności tajnych stowarzyszeń (zwłaszcza masonerii) oraz policji politycznej, zwłaszcza carskiej, w rzeczywistości powstała głównie po to, by móc ukazać (zakamufLOWANE opracowanym przez Ligę sposobem kodowania) metody działania służb specjalnych PRL w zakresie walki z organizacjami nielegalnymi. Było to możliwe, ponieważ polskie tajne służby przejęły metody pracy służb radzieckich, a te wykorzystywały nieco zmodyfikowane metody carskiej Ochrony. SB ze względu na ówczesne relacje partia-służby nie mogła zapobiec tym publikacjom, ale znając ich potencjalną wagę dla działaczy opozycyjnych oraz wykorzystując oficjalnie znane przejawy działalności Kosseckiego w PZPR, poleciła swoim agentom w środowiskach opozycyjnych rozpowszechnianie fałszywych opinii, np. że Kossecki to "komuch", "beton partyjny", "jego książki to komunistyczna propaganda" i dlatego nie należy ich czytać. Osiągnęła w tym zakresie duży sukces. Kossecki natomiast z powodu ich publikacji był bardzo często zapraszany do terenowych i zakładowych organizacji partyjnych PZPR, przybliżając ich członkom i osobom zainteresowanym treści tych książek, najczęściej znacznie je poszerzając o treści na których druk nie zgodziłaby się cenzura (np. podając nazwiska osób prowadzących mafijno-agenturalną działalność). Wykorzystywano je również do szkolenia członków Ligi, niejednokrotnie w lokalach PZPR. Podczas tych prezentacji Kossecki mógł lepiej poznać sytuację w kraju oraz przejawy działań SB wobec robotników, różnych organizacji i ujawniającej się opozycji, w tym przejawy i przykłady wprowadzania do nich agentów. Jego spostrzeżenia przyczyniły się do tego, że Liga podjęła decyzję o nie włączaniu się w działania NSZZ "Solidarność" lecz obserwowała jego działania z boku i częściowo od wewnątrz za pośrednictwem nielicznych "posterunków kadrowych".

W 1980 r. kontrwywiad ofensywny LND ustalił, że w najbliższym czasie realna jest interwencja wojsk krajów Układu Warszawskiego w Polsce. Dlatego kierownictwo Ligi postanowiło zamontować swe kanały rozpoznawczo-inspiracyjne w środowiskach tzw. betonu partyjnego, uznając, że pozwoli to na lepszą obserwację sytuacji na linii Warszawa-Moskwa. Realizując tę decyzję Kossecki w roku 1980 rozpoczął działania w zorganizowanym pod patronatem Komitetu Warszawskiego PZPR Klubie Partyjnej Inteligencji Twórczej "Warszawa 80". W latach 1980-1981 publikował w "Biuletynie" Komitetu Warszawskiego PZPR. Działalność publicystyczna w powstałym z inicjatywy Klubu Partyjnej Inteligencji Twórczej "Warszawa 80" tygodniku Rzeczywistość miała na celu zaostrenie walki wewnętrznej w PZPR, wzmocnienie w niej tendencji narodowych oraz zdobycie wpływu na środowiska partyjnych fachowców, m.in. poprzez utworzone z inspiracji redakcji tygodnika Stowarzyszenie Klubów Wiedzy Społeczno-Politycznej "Rzeczywistość".

Od końca lat 70. co najmniej do końca lat 80. Kossecki był prezesem "Towarzystwa Kultury Moralnej", walczącego z przerywaniem ciąży. Towarzystwo wydawało własny biuletyn informacyjny, występowało również z różnymi inicjatywami do władz.

Po wprowadzeniu stanu wojennego środowiska polskich narodowców w PZPR sterowane przez LND podjęły próbę zdominowania polskich mediów^[6]. Kossecki, od pierwszych dni stanu wojennego, wielokrotnie występował na antenie Polskiego Radia, pisał artykuły do Trybuny Ludu i innych gazet. W ramach tej kampanii na antenie TVP w wystąpieniu w Dzienniku Telewizyjnym 8 stycznia 1982 r. o godzinie 22.30 (powtórzonym przez telewizję następnego dnia rano), zaatakował, nie podając nazwisk, osoby z kierownictwa PZPR i państwa, które jego zdaniem (a właściwie według ustaleń kontrwywiadu ofensywnego LND) były związane z zagranicznymi ośrodkami prowadzącymi działalność mafijną o charakterze masońskim w powiązaniu z lożą "Kopernik" oraz dywersję

antypolską. W kolejnym programie miał podać nazwiska, ale mu to uniemożliwiono. Spotkały go za te i następne wystąpienia szykany ze strony zaatakowanych prominentów^[7]. Doprowadzono do rozwiązania kierowanego przez niego Zakładu Cybernetyki Społecznej i Metodologii Nauk Społecznych. Ówczesny rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Kielcach doprowadził do zwolnienia go z pracy w tej uczelni. Po interwencji współpracowników Kosseckiego z Wydziału Informacji KC PZPR został zawarty kompromis polegający na tym, że poprosił on o urlop bezpłatny (najpierw na rok, potem na dalsze trzy lata), na który zamieniono zwolnienie dyscyplinarne. Nie został wyrzucony z PZPR tylko dlatego, że szybko wzięto za przemieszczenie z organizacji partyjnej w WSP w Kielcach do Warszawy, a tam nie zgłaszał się do żadnej z organizacji, aż opadną emocje. Współpracownicy wybroniли go też przed aresztowaniem. Po pewnym czasie przeniósł się do organizacji partyjnej w Zjednoczeniu Patriotycznym "Grunwald", skupiającym członków PZPR o poglądach narodowych i oddziałującym na innych członków tej partii. Po roku, w maju 1983, został sekretarzem ds. propagandy ZP "Grunwald", był również I sekretarzem POP PZPR w stowarzyszeniu. Zorganizował tam Zespół do Badania Historii Polskiej Myśli Patriotycznej i Działalności Antypolskiej, który stał się przykrywką dla działalności komórki kontrwywiadu ofensywnego LND. Komórka ta starała się namierzać, rozpracowywać i w miarę swych ograniczonych możliwości zwalczać agentów obcych państw (w tym agentów wpływu) w strukturach kierowniczych PZPR i państwa. Rozwinięto wówczas również zagraniczne kanały wpływu Ligi w USA i ZSRR. Kossecki kontynuował intensywną działalność prelekcyjną, aż do opublikowania w lipcowo-sierpniowym numerze 1983 r. paryskiej "Kultury" artykułu Adama Michnika pt. "Analiza i perspektywy". W artykule tym Michnik zręcznie przedstawił go jednocześnie jako przedstawiciela betonu partyjnego i obsesyjnego antykomunistę. Celem było jednoczesne skompromitowanie go wobec przedstawicieli opozycji i władz. Władze partyjne wszczęły postępowanie wyjaśniające, które zamknęło mu drogę do wszelkich oficjalnych mediów poza Biuletynem Informacyjnym ZP "Grunwald".

Podczas zawieszenia w dotychczasowym miejscu pracy w 1982 roku starał się o pracę w Wyższej Szkole Nauk Społecznych przy KC PZPR, jednak po donosie na niego i rozmowie wyjaśniającej z jej rektorem, generałem Michtą, otrzymał jedynie wykłady zleczone nt. wojny informacyjnej. Po zmianie rektora tej uczelni zlikwidowano wspomniane wykłady. Miał również prelekcje w Wojskowej Akademii Politycznej, Akademii Sztabu Generalnego i samym Sztabie Generalnym WP^[8]. W tym czasie, mając zablokowane wystąpienia w mediach publicznych, opublikował dwie serie złożone z kilkunastu artykułów zamieszczonych w branżowym miesięczniku oficerów Ludowego Wojska Polskiego "Wojsko Ludowe". Zbiór artykułów z jednej z tych serii został wydany w zmienionej wersji w 1983 roku jako książka pt. "Geografia opozycji politycznej w Polsce w latach 1976-1981"^[9]. Artykuły z drugiej serii, dotyczące białych plam w historii Polski, zostały włączone do drugiego wydania "Tajemnic mafii politycznych" (1991).

W połowie lat 80. w ocenie członków Ligi Narodowo-Demokratycznej aparat władzy PRL uległ dezorganizacji i zmierzał do kryzysu, w wyniku którego zmalała rola PZPR a wzrosła rola aparatu państwowego, czyli administracji. Aby uzyskać dostęp do tego ostatniego wykorzystano organizację ORMÓ. Kossecki dzięki pomocy swego byłego studenta Adama Hempla został członkiem tej formacji w 1985 roku, a po roku został szefem szkolenia w dzielnicy Warszawa – Śródmieście. Wybór był nieprzypadkowy. Tam miały swoje siedziby wszystkie ministerstwa, a w nich działały organizacje ORMÓ mające wielu członków. ORMÓ wówczas faktycznie spełniała funkcję swego rodzaju policji partyjnej PZPR, używanej przez tę partię m.in. do kontrolowania Milicji Obywatelskiej. Wynikało to z podległości służbowej jej członków sekretarzom organizacyjnym odpowiednich komitetów PZPR. Dlatego była słabo kontrolowana kontrwywiadowczo, brakowało jej również koncepcji szkolenia członków. Taki program stworzył Kossecki, zawierając w nim przedmioty czysto policyjne oraz część treści narodowych w myśl programu LND. W latach 1986-1988 prowadził szkolenia dla członków tej formacji w praktycznie wszystkich ministerstwach.

Trudniej przedstawiała się sprawa infiltracji MSW, którego funkcjonariusze nie należeli do ORMÓ. Dlatego w 1986 roku Kossecki podjął również próbę infiltracji Akademii Spraw Wewnętrznych. Jego zatrudnienie w tej uczelni zablokował rektor Tadeusz Walichnowski, po sprawdzeniu przeszłości Kosseckiego w dokumentach SB^[10].

Atak na prominentów z PZPR oskarżanych przez Kosseckiego o współpracę z zachodnioniemieckim wywiadem BND oraz takie wydarzenia jak zabójstwo księdza Jerzego Popiełuszki i odbywający się potem proces sprawców, podczas którego pojawiły się informacje o możliwych związkach zabójców ze służbami specjalnymi RFN sprawiły, iż w połowie lat 80. kontrwywiad Ligi Narodowo-Demokratycznej uznał, iż Kossecki może być zagrożony przez SB, będącą na usługach prominentnych agentów wpływu zidentyfikowanych przez Ligę^[11]. Aby go chronić przed takim zagrożeniem uaktywniono komórkę dezinformacyjną LND, której członkowie rozpowiadali, że Kossecki jest agentem KGB. W różnej formie czynił to również Kossecki^[12]. Informacje te dotarły do SB i znalazły się w materiałach archiwalnych dotyczących Józefa Kosseckiego. Po latach są wykorzystywane przez niektórych historyków z IPN w publikacjach naukowych i popularnonaukowych^[13].

W przełomie lat 70. i 80. Józef Kossecki dokonał analizy systemu sterowania społecznego w Polsce, którą opublikował omijając cenzurę w 1981 roku w niskonakładowej książce "Refleksje o reformie systemu sterowania społecznego w Polsce"^[14]. Przewidział tam, że pod koniec lat 80. ze względu na trendy demograficzne dojdzie do kryzysu sterowania ekstensywną gospodarką, a tym samym państwem. Przewidywany kryzys nastąpił w 1988 roku. Wzmocniła go ówczesna polityka władz, dążących do urynkowienia cen, czyli ich wzrostu. W maju 1988 r. doszło do fali strajków. Zanosilo się na kolejne strajki i ich eskalację. Ponieważ LND miała wówczas rozbudowane za sprawą działalności Kosseckiego kanały wpływu w aparacie partyjnym i państwowym postanowiono je wykorzystać. Rozpoznanie charakteru generała Jaruzelskiego przez Kosseckiego (w skrócie: silne pragnienie władzy) pozwoliło stwierdzić, że najłatwiej i najskuteczniej zdopinguje go do działania możliwość utraty władzy. Dlatego opracowano informację o możliwości odsunięcia go od władzy przez grono generałów. Członkowie Ligi wybrali wiarygodne źródło i kanał przesyłu tej wiadomości, w którym znajdował się zaufany współpracownik Jaruzelskiego, prawdopodobnie Czesław Kiszczak. Spreparowana przez członków Ligi informacja w maju 1988 r. dotarła do adresatów, a dalszy rozwój wypadków potwierdza, że odegrała ona istotną rolę w zainicjowaniu procesu pokojowego przekazywania władzy przez PZPR dla opozycji. W sierpniu i wrześniu 1988 r. Czesław Kiszczak zaproponował opozycji dialog i rozmowy przy okrągłym stole^[15].

Józef Kossecki od lat 70. publikował dużo artykułów prasowych, początkowo w prasie PRL-owskiej (np. Trybuna Ludu, Walka Młodych, Prawo i Życie, Rzeczywistość, Żołnierz Wolności, Wojsko Ludowe), a także w biuletynach informacyjnych KW PZPR, Zjednoczenia "Grunwald" oraz "Towarzystwa Kultury Moralnej", od lat 90. głównie w organie prasowym Partii X oraz prasie o charakterze narodowym.

Po przejściu władzy przez opozycję jesienią 1989 roku w MSW kierowanym dalej przez Czesława Kiszczaka trwało niszczenie akt i oczekiwanie na reorganizację. W tej sytuacji Liga Narodowo-Demokratyczna podjęła próbę zdobycia przyczółka w tym resorcie do dalszych działań. Kossecki zaproponował prowadzenie wykładów z okrojonej wersji cybernetyki społecznej w Akademii Spraw Wewnętrznych dla przyszłych policjantów. Rektorem tej uczelni był wciąż Tadeusz Walichnowski, który ponownie nie dopuścił do zatrudnienia go w tej uczelni. Jednak kierownictwo zamiejscowego Wydziału Bezpieczeństwa Publicznego tej uczelni w Legionowie zatrudniło go w roku akademickim 1989/1990 na umowę zlecenie jako wykładowcę cybernetyki społecznej i statystyki. Wiosną 1990 opracował program specjalnego kursu dla wybranych oficerów policji, który zrealizował w Legionowie w okresie od lipca do września 1990. Następny kurs miał się odbyć w zimie i być poświęcony wykorzystaniu cybernetyki społecznej i psychocybernetyki do zwalczania przestępczości mafijnej. Opanowanie przez policjantów wiedzy z tego zakresu znacznie ułatwiłaby im walkę z gangami przestępczymi o charakterze mafijnym, które rozwinęły się w latach 90. w Polsce. Planowany kurs nie odbył się jednak, gdyż po publikacji serii artykułów w Gazecie Wyborczej atakującej dr Adama Hempla, byłego członka ORMÓ, doradcy ministra spraw wewnętrznych Krzysztofa Kozłowskiego, został on usunięty ze stanowiska. W ten sposób Kossecki stracił polityczno-administracyjne poparcie, a z jego wiedzy nie chciała później korzystać żadna instytucja państwowa należąca do służb specjalnych. Jedynym wyjątkiem byli oficerowie policji, którzy indywidualnie podejmowali decyzje pisania u niego prac magisterskich w Akademii Świętokrzyskiej w Kielcach^[16]. Dla nich Kossecki napisał skrypt pt. "Elementy nowoczesnej wiedzy o sterowaniu ludźmi. Socjotechnika, socjocybernetyka, psychocybernetyka" (2001), który zawiera skrót materiału wykładanego na kursie w 1990 roku.

Po tym jak wiosną 1990 r. Parlament uchwalił ustawę o partiach politycznych kierownictwo Ligi Narodowo-Demokratycznej uznało, że nie ma już konieczności działania w konspiracji i zawiesiło działalność Ligi. Wezwało jednocześnie byłych członków, w miarę ich chęci i możliwości, do realizacji z własnej inicjatywy programu Ligi w administracji państwowej oraz w legalnych partiach i organizacjach.

Od przełomu lat 80. i 90. Kossecki dalej zajmował się polityką, w szczególności był członkiem ścisłego kierownictwa Partii X^[17] Stanisława Tymińskiego. W 1991 roku był członkiem Reprezentacji Krajowej Partii X. Mimo, iż nie odpowiadał za stronę administracyjną nieudolnie prowadzonych przygotowań partii do wyborów parlamentarnych w październiku tego roku, był za to ostro atakowany. Jednym z głównych organizatorów nagonek na niego był człowiek zwany „Maksiem”, który chwalił się, iż jest byłym oficerem SB i ma kontakty z UOPem, czym straszył innych członków partii. Zaatakowano go zwłaszcza na Kongresie Krajowym Partii X 14 grudnia 1991. Po wyjaśnieniu Kosseckiego jaki był rzeczywisty charakter jego działalności w PZPR został wybrany członkiem Reprezentacji Krajowej, a 16 grudnia 1991 roku został zastępcą Tymińskiego. Wkrótce potem powołano Rząd Jana Olszewskiego, w którym ministrem spraw wewnętrznych został Antoni Macierewicz, a szefem UOP Piotr Naimski. „Maksio” i inni przewodnicy wewnętrznych rozrób w partii wycofali się z niej. Co sugeruje, że mogli oni być nasłani przez tą służbę. Od 1995 r. do momentu rozwiązania Partii X w 1999 roku Kossecki był jej przewodniczącym.

Jako wiceprzewodniczący Partii X w Biuletynie Informacyjnym Partii "X" nr 6 z czerwca 1994 r. Kossecki wskazał na bezprawność realizowanej w Polsce prywatyzacji i wyczytał artykuły kodeksu karnego, które zostały naruszone w trakcie tego procesu. Zwołał wówczas konferencję prasową, na której przedstawił ten problem. Przyczynił się tym prawdopodobnie do tego, że na początku 1996 r. odbyło się referendum w sprawie prywatyzacji, które miało eks post zalegalizować prywatyzację. Z powodu zbyt małej frekwencji nie było jednak wiążące.

W dniu 19 lutego 1992 roku przed Sądem Najwyższym w Warszawie odbył się proces rehabilitacyjny członków Ligi Narodowo-Demokratycznej skazanych w 1961 roku. W trakcie tego procesu Józef Kossecki po raz pierwszy przedstawił oficjalnie wiele szczegółów z działalności LND w latach 1958-1990. Osobom zrehabilitowanym przysługiwało prawo do ubiegania się o wysokie odszkodowanie. Kossecki zrezygnował z tego prawa, uważając za nieetyczne obciążanie współczesnego podatnika obowiązkiem płacenia za przestępstwa i zbrodnie popełnione przez funkcjonariuszy dawnego reżimu.

Prognozy polityczne w oparciu o teorię Kosseckiego

Józef Kossecki opracował i wydał oryginalną teorię umożliwiającą odtwarzanie przeszłych i prognozowanie przyszłych stosunków międzynarodowych, opartą na danych o produkcji surowki żelaza i stali. Opublikował ją w książkach "Wzajemne oddziaływania sterownicze państw jako układów samodzielnych" (1980) oraz "Cybernetyka społeczna" (1981). Ze względu na działalność cenzury w PRL nie mógł publikować wynikających z niej prognoz, a analizę przeszłych wydarzeń kończył na roku 1945. Przedstawił je jednak na konferencjach naukowych i w wielu prelekcjach publicznych dla zainteresowanych słuchaczy. Analizę stosunków międzynarodowych do 2003 roku opartą o tą teorię opublikował ostatnio w książce "Metacybernetyka" (2005). Zawarte tam prognozy sprawdziły się z dokładnością do roku. Nie zaktualizowana interaktywna wersja analiz wynikających z tej teorii, obejmująca dane z lat 1776-1945, znajduje się również w serwisie "Wirtualna Historia" firmy Tytan^[18].

Ze zaktualizowanej prognozy wynika, że w 2008 roku^[19] stosunki międzynarodowe osiągnęły **podwójny krytyczny punkt**, grożący nawet wybuchem III wojny światowej. Stany Zjednoczone powoli tracą swój status jedyne supermocarstwa. Z kolei Chiny posiadają już potencjał gospodarczy, który pozwala im przeciwstawić się USA, zwłaszcza gdyby udało im się pozyskać do sojuszu Rosję. W tej sytuacji **musi** nastąpić wzrost napięcia międzynarodowego, do którego od kilku lat przygotowywało się wiele służb specjalnych. Dotyczy to zwłaszcza służb odpowiadających za realizację wojny informacyjnej (będącej prowadzeniem wojny w czasie pokoju) w najważniejszych państwach świata. Zadaniem dyplomacji i służb specjalnych USA w tej sytuacji jest pozyskanie jak największej liczby sojuszników i użytecznych informacji, którzy wzmocnią siłę bloku politycznego pod przywództwem USA i będą mogli przeważać szalę konfliktu na rzecz tego kraju. W związku z tym spodziewać się

można wzmożonych kontaktów i akcji dyplomatycznych amerykańskich polityków i dyplomatów wśród ewentualnych sojuszników tego kraju, a w razie oporów włączenia do akcji służb walki informacyjnej i służb specjalnych. Ich celem będzie pozyskanie jak największej liczby sojuszników oraz neutralizacja lub nawet wyeliminowanie np. przez wywołanie afer, tych polityków i niezależnych organizacji politycznych, które mogłyby się temu przeciwstawiać. Ze względu na stawkę narastającego konfliktu nie można wykluczyć żadnych działań.

Ważną rolę w zbliżającym się konflikcie powinna odegrać Polska. Dlatego operujące w naszym kraju obce służby specjalne wzmogły aktywność. Jej przejawem może być faktyczny demontaż służb specjalnych Rzeczypospolitej, który obecnie zachodzi. Mniejszą rolę mogą mieć działania polegające na kompromitowaniu konkretnych osób i organizacji niezależnych od tych służb przy pomocy spreparowanych i zmanipulowanych informacji. Stąd być może wynikają pojawiające się coraz częściej informacje jakoby Kossecki był TW "X" (Tajnym Współpracownikiem "X"^[20]) oraz przygotowywane przez media informacje oczerniające Ligę Narodowo-Demokratyczną, która posiadała kiedyś jedyny sprawny (choć mało liczny) i szczelny kontrwywiad w Polsce.^[21]

W odniesieniu do obecnych władz Polski istotne dla przebiegu wojny informacyjnej w naszym kraju będzie m.in. stanowisko rządu Donalda Tuska wobec planów instalacji w Polsce elementów amerykańskiej tarczy antyrakietowej. Jeżeli ewentualnie rząd nie zgodzi się na ten projekt, można się spodziewać wybuchu afer oczerniających kluczowych ministrów tego rządu (zwłaszcza ministrów spraw zagranicznych, wewnętrznych i obrony), a nawet Premiera. W skrajnym przypadku może to być nawet próba obalenia rządu.

Oficjalne sygnały napływające z Chin i Rosji napawają na razie w związku z przedstawioną sytuacją pewnym optymizmem. Władze Chin włożyły dużo wysiłków i środków w przygotowanie Letnich Igrzysk Olimpijskich 2008 w Pekinie, które odbędą się w sierpniu 2008 roku. Do tego czasu nie będą więc zbyt zainteresowane wybuchem ewentualnego konfliktu. Z kolei w Rosji zaplanowano na 2 marca 2008 roku wybory prezydenckie, po których Prezydentem najprawdopodobniej zostanie liberalnie i przyjaźnie do zachodu (jak na tamtejsze warunki) nastawiony Dmitrij Miedwiediew. Niestety, takie działania jak ogłoszenie przez Kosowo niepodległości i poparcie jej przez większość krajów Unii Europejskiej wzmagają poziom napięcia międzynarodowego. Skłoniły USA do poparcia Kosowa, zaś Rosję do poparcia Serbii. Po tym mogą nastąpić kolejne wynikające stąd działania. Następnym pretekstem do wzrostu napięcia międzynarodowego może być np. czas i sposób rozstrzygnięcia projektu budowy radaru w Czechach i elementów tarczy antyrakietowej w Polsce. Im więcej tego typu wydarzeń i inicjatyw odbieranych w Rosji jako skierowane przeciwko niej się pojawi, tym bardziej będą skłaniały jej władze do przeciwstawienia się im, a nawet szukania poparcia w Chinach. Jeżeli władze tego ostatniego kraju będą mieć własne, związane ze swoją racją stanu, powody polityczne (np. kolejne próby uniezależnienia się Tajwanu od Chin przy poparciu Stanów Zjednoczonych), to po Olimpiadzie w Pekinie mogą się zdecydować w sojuszu z Rosją na konfrontację ze Stanami Zjednoczonymi. Może to być nawet konfrontacja zbrojna.

Pewne pocieszenie stanowi fakt, że zgodnie z obserwacjami Kosseckiego prezentowanymi na prowadzonych przez niego wykładach współczesne konflikty stopniowo przekształcają się z konfliktów energomaterialnych (klasycznych wojen) w konflikty informacyjne (burze polityczno-medialne). Stąd narastający konflikt polegać będzie prawdopodobnie przede wszystkim na moralnym rozkładaniu przeciwnika i generowaniu u niego konfliktów wewnętrznych.

Kontrowersje wokół działalności Józefa Kosseckiego

W ostatnim okresie pojawiają się publikacje informujące o tym, że w archiwum Instytutu Pamięci Narodowej znajduje się 14 tomów materiałów dotyczących Józefa Kosseckiego. Według zawartych tam informacji miał on być w latach 1963-1988 tajnym współpracownikiem SB o pseudonimie "X", zaś w latach 1988-1989 tajnym współpracownikiem "Rybak".^[22]

Przypisy

- [1] W lutym 2008 roku do jednego ze słuchaczy takich wykładów (być może również do kilku innych) zgłosił się człowiek przedstawiający się jako dziennikarz jednego z mniej poczytnych polskich dzienników. Wypytywał go o Ligę Narodowo-Demokratyczną. Po odesłaniu do Kosseckiego nie zgłosił się do niego. Może tu chodzić o bardzo wstępną fazę powstawania artykułu, w której dziennikarz sam chce zebrać jak najszerszy materiał zanim poprosi o rozmowę, lub co bardziej prawdopodobne o chęć napisania nieobiektywnej publikacji o tej organizacji i o działalności w niej Kosseckiego.
- [2] W latach 30. był on asystentem prof. Stanisława Grabskiego, a zarazem szefem wewnętrznej tajnej struktury obozu narodowego w Lwowie. Miał więc duże doświadczenie w metodach działalności konspiracyjnej.
- [3] Kontakty tego rodzaju były niebezpieczne. Przykładowo w 1965 roku Kossecki przypadkowo był z wizytą u Ludwika Hassa. W tym samym czasie pojawił się tam śledzony przez SB Jacek Kuroń z maszynopisem napisanego przez siebie i Karola Modzelewskiego "Listu otwartego do partii". W związku z tym spotkaniem J. Kossecki był potem przesłuchiwany przez SB i zrobiono u niego rewizję.
- [4] Prof. Andrzej Friszke w artykule "Desant Komandosów. Zanim doszło do marca '68" zamieszczonym w Pomocniku Historycznym nr 1 (10) z lutego 2008, s. 6-10, stanowiącym bezpłatny dodatek do tygodnika Polityka, nr 8 (2642) z 23 lutego 2008 r. określa Józefa Kosseckiego jako jednego z dwóch najważniejszych w tym czasie informatorów SB o życiu środowiska "komandosów". Podaje nawet jego rzekomy kryptonim - tajny współpracownik X. Nie podaje jednak żadnych szczegółów tej domniemanej współpracy, poza kilkoma informacjami o wypowiedziach Michnika rzekomo przez niego przekazanych SB. Prof. Friszke nigdy również nie rozmawiał z Kosseckim w celu wyjaśnienia sprawy. W świetle późniejszej działalności Kosseckiego z połowy lat 80. oraz przełomu lat 80. i 90. może tu chodzić o próbę jego dyskredytacji realizowaną na podobnej zasadzie jak "lojalka" Jarosława Kaczyńskiego.
- [5] Korzystając z tych metod kontrwywiad zewnętrzny LND w czasie całej swej działalności namierzył i uprawdopodobnił agenturalną działalność około 300 agentów SB i obcych wywiadów, włącznie z najgroźniejszymi dla państwa agentami wpływu.
- [6] Było to możliwe dzięki nieudolnej, polegającej m.in. na wielokrotnym powtarzaniu długich i nudnych przemówień, kampanii propagandowej stanu wojennego prowadzonej przez władze, którą kierował Mieczysław Rakowski oraz dzięki współpracownikom Ligi w mediach. Byli to najczęściej dawni studenci Kosseckiego z Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego. Nie wszyscy oni mieli świadomość o rzeczywistym charakterze działalności Kosseckiego.
- [7] Po tej audycji Kossecki był jednak zapraszany z prelekcjami do setek podstawowych i terenowych organizacji partyjnych, a przede wszystkim do jednostek wojskowych.
- [8] Funkcjonariusze instytucji wojskowych byli wówczas przychylnie nastawieni do idei narodowych, które umacniał Kossecki. Gorsza sytuacja była w MSW. Nieliczni funkcjonariusze tego ostatniego resortu czasem pojawiali się na zebraniach organizacji partyjnych lub organizowanych przez PZPR, gdzie występował Kossecki.
- [9] Ma ona charakter antologii oryginalnych tekstów różnych ugrupowań opozycyjnych (zwłaszcza o charakterze narodowym i trockistowskim), demaskującej różne mafijne manipulacje pewnych ówczesnych kręgów władzy i opozycji. Po zorientowaniu się w tym, władze podjęły decyzję o wycofaniu jej z trwającej już sprzedaży, zaś pułkownik WP odpowiedzialny za jej druk został wydalony z wojska. Kolejne wydanie tej książki, różniące się tylko wstępem i tytułem ukazało się jako "Korzenie polityki" (1992).
- [10] Nieco później Walichnowski opublikował w tygodniku "Za Wolność i Lud" (nr 47, z 22 listopada 1986 r.) artykuł o opozycji antysocjalistycznej, w którym pisał m.in. o LND, jako organizacji, która miała dokładnie opracowany program - w odróżnieniu od innych organizacji antysocjalistycznych. Nie wymienił jednak żadnych nazwisk, tym samym nie złożył na Kosseckiego publicznego donosu do MSW.
- [11] Dla zrozumienia przyczyn tego rodzaju działań ważna jest ówczesna świadomość członków LND poparta analizą, obserwacją i obserwacją uczestniczącą. Uprawdopodobniały one taką możliwość. To czy oskarżani politycy rzeczywiście byli (lub nie) agentami obcych służb jest kwestią dowodów, zwłaszcza operacyjnych, i ma znaczenie głównie dla historii Polski i oceny sprawności służb specjalnych PRL.
- [12] Na przykład rozповідаjąc, że "byli u niego niedawno znajomi z Mińska ze szkoły KGB". Rozpowiadała takie informacje, mimo iż jego wiedza o Mińsku pochodziła jedynie od zaufanego uczestnika partyjnego szkolenia pracowników aparatu ideologicznego PZPR. Ponadto ZP "Grunwald" nawiązało współpracę z jednym naukowcem z Mińska, który zajmował się badaniami nad masonerią. Współpraca polegała na wymianie literatury na ten temat.

Wybór KGB przez członków Ligi był tu nieprzypadkowy. Przedstawiciele polskich władz wypytujący swoich radzieckich odpowiedników o osobę podejrzaną o współpracę z KGB sami staliby się dla towarzyszy radzieckich podejrzani o prowadzenie kontrwywiadu przeciwradzieckiego, dlatego bali się to sprawdzać. Kontrakcja polityczna byłaby dużo większa po zamordowaniu prawdziwego agenta KGB i wykryciu dowodów o udziale w tym polskich służb, co było bardzo prawdopodobne ze względu na ich oficjalne i ukryte zinfiltrowanie przez agentów radzieckich.

W ten sposób Kossecki był doskonale jak na ówczesne warunki chroniony.

Przykładem opisywanej działalności komórki dezinformacji LND jest relacja jednego z ormowców ze szkolenia prowadzonego przez Kosseckiego: "Piotr Górski przedstawił nam Kosseckiego jako docenta współpracującego z KGB". Patrz: Wojciech Cieśla, "Ormowiec w ministerstwie", dziennik Polska The Times, 29.12.2007 r., aktualizacja: 29.12.2007, 00:15, Część 1 (<http://www.polskatimes.pl/2,14992.htm>), **Część 2** (<http://www.polskatimes.pl/2,14992.htm?listpage=2>) [Dostęp: 11.02.2008 r.].

Z powstaniem tego artykułu wiąże się osobna historia. W 1990 roku redaktor Jachowicz z Gazety Wyborczej zaatakował dr Adama Hempla, doradcę ministra spraw wewnętrznych Krzysztofa Kozłowskiego, w serii artykułów. Hempel stracił pracę w ministerstwie. Wytoczył on proces Gazecie Wyborczej, ale gdy już był bliski wygrania go zaproponowano mu ugodę, polegającą na tym, że wycofa sprawę z sądu, a Gazeta Wyborcza zobowiąże się nigdy więcej go nie atakować. Kossecki odradzał Hempłowi taką ugodę, gdyż wskazywał na możliwość wykonania ataku przez inną gazetę. Hempel poszedł jednak na tą ugodę, a atak powtórzył się po latach z użyciem podobnych, skompromitowanych w przywołanym procesie materiałów. Istnieje możliwość, że rzeczywistym obiektem ataku nie był wówczas Hempel, tylko Kossecki, któremu chciano zamknąć możliwość szkolenia polskich służb specjalnych. Bez pomocy Hempla okazało się to niemożliwe.

Motywy działania ewentualnych inspiratorów tych publikacji ze służb specjalnych mogły być patriotyczne, gdyż opierając się na zmanipulowanych przez Ligę Narodowo-Demokratyczną materiałach zgromadzonych na Kosseckiego przez SB mogli sądzić, że w ten sposób zamykają drogę działania rzeczywistemu radzieckiemu szpiegowi. Materiały te, oparte na pogłoskach, nie pozwalały jednak go aresztować i postawić przed sądem. Mogły one później również motywować oficerów służb specjalnych do zwalczania Kosseckiego w czasie jego działalności w Partii X, a nawet samej tej partii jako potencjalnego rosyjskiego kanału wpływu w Polsce.

[13] Przykładem jest podanie jej przez Sławomira Cenckiewicza w artykule "Narodowa esbecja" (<http://www.wprost.pl/ar/111579/Narodowa-esbecja/>), Wprost, nr 32/33 z 12-19 sierpnia 2007, s. 74-76. [Dostęp: 11.02.2008 r.; opisywany fragment znajduje się w końcowej części artykułu] Autor użył jej do dopełnienia tezy, że Jędrzej Giertych stworzył system poglądów, który zaprowadził wielu działaczy narodowych w czasach PRL do współpracy z bezpieką. Przykład Kosseckiego miał wskazać, że niektórzy z nich byli nawet z tego powodu współpracownikami radzieckich tajnych służb. Wspomniany historyk nie zna jednak najprawdopodobniej książki Kosseckiego "Wpływ totalnej wojny informacyjnej na dzieje PRL", gdyż nie odnosi się do przedstawionego tam tła historycznego znalezienia się tej informacji w archiwach SB. Nigdy również nie odbył rozmowy z Kosseckim w celu wyjaśnienia okoliczności tej sprawy.

[14] W 1984 roku ukazała się ona w ocenzurowanej wersji pt. "Jak sterować społeczeństwem". Wycięto z niej dwa kluczowe podrozdziały z prognozami dla Polski.

Kolejnym czynnikiem który motywował wówczas Kosseckiego do działania była opracowana przez niego analiza przyszłych stosunków międzynarodowych, z której wynikało, że jeżeli blok państw komunistycznych tworzących Układ Warszawski pod przewodnictwem ZSRR się nie rozpadnie, to w 1993 roku (z odchyleniem +/- 3 lata) znajdzie się on w konflikcie z państwami NATO pod wodzą USA. Ze względu na cenzurę nie mógł jej publikować w czasach PRL, przedstawiał ją jednak na konferencjach naukowych. W wolnej Polsce opublikował te prognozy w książce "Metacybernetyka" (2005).

[15] Gdyby zainspirowana informacja nie dotarła do Jaruzelskiego i Kiszczaka mogliby się oni zdecydować na konfrontację ze społeczeństwem mając pewność posłuszeństwa w wojsku. To zaś wobec narastającego kryzysu mogło doprowadzić do destabilizacji kraju i rozlewu krwi. Po jej uzyskaniu zdecydowali się jednak na przeciąganie sprawy przez długotrwałe obrady Okrągłego Stołu i kompromis w Magdalence, dogadując się jedynie z wybranymi przez siebie przedstawicielami opozycji, np. dawnymi członkami Konserwatorium Doświadczenie i Przyszłość.

[16] Po likwidacji Akademii Spraw Wewnętrznych nie ma w Polsce uczelni wyższej kształcącej fachowe kadry dla policji na poziomie wyższym, magisterskim. Są jedynie uczelnie kształcące na poziomie pomaturalnym, licencjackim bądź w formie krótkich kursów. Umowa Komendy Głównej Policji z Akademią Świętokrzyską umożliwiała policjantom kształcenie fachowe w zakresie zbliżonym do ich potrzeb na poziomie magisterskim. Kształcenie to było możliwe m.in. dzięki zatrudnieniu na wspomnianej uczelni Józefa Kosseckiego, prowadzącego część zajęć.

[17] Ze względu na doświadczenie z kierowania niektórymi działaniami kontrwywiadu Ligi Narodowo-Demokratycznej szybko wykrył w otoczeniu Tymińskiego dwóch agentów służb specjalnych. Doprowadził do ich wyrzucenia z partii. Przeszli oni później do Porozumienia Centrum i tam kontynuowali działalność. Kossecki ostrzegł Jarosława Kaczyńskiego o swoich podejrzeniach co do nich, jednak ten nie pozbył się agentów. Afera z szafą Lesiaka ukazała, że Kossecki miał co do nich rację.

[18] <http://www.tytan.pl/histwirt/index.html>

- [19] Rozkład odchyłek czasów rzeczywistych od czasów teoretycznych, dla okresu po II wojnie światowej, stanowi rozkład normalny o odchyleniu standardowym ponad 3 lata, przy czym im większe odchylenie tym mniejsze prawdopodobieństwo jego wystąpienia, a poza zakresem dopuszczalnego odchylenia prawdopodobieństwo wystąpienia zbliża się do 0%. W tym przypadku odchylenie będzie jednak najprawdopodobniej znacznie mniejsze od maksymalnego.
- [20] W latach 90. w książce "Wpływ totalnej wojny informacyjnej na dzieje PRL" (1999) Kossecki zwracał uwagę na zachodzące wówczas procesy fabrykowania teczek na niewygodnych polityków przez dawnych pracowników SB, a wówczas UOP, opisywane przez prasę (Porównaj np. M. Bratek, "Jak rozmnażają się szpicle". „NIE”, z 6 sierpnia 1998 r.) oraz na procesy "formowania" ich akt, polegające na dodawaniu do ich teczek materiałów z teczek prawdziwych agentów SB (np. raportów) lub rozpracowywanych figurantów (np. z nielegalnych podsłuchów zamienianych przez oficerów prowadzących na raporty agentów). Na ukrytych wcześniej oryginalnych blankietach SB uzupełniane były informacje ewidencyjne mające potwierdzać długoletnią agenturalną działalność oczernianej osoby. Nie potwierdzone w pełni informacje sugerują, że proceder ten dotyczył również czołowych działaczy Partii X, w tym Stanisława Tymińskiego i Józefa Kosseckiego. Tak opracowywane materiały mają być podrzucane do IPN przez przekupionych lub zastraszonych archiwistów tej instytucji. Proceder ten trwa prawdopodobnie do dnia dzisiejszego. Świadczy o tym m.in. ciągle zwiększająca się liczba materiałów "cudownie" odnajdowanych w archiwach IPN. Jeżeli to prawda, to w przypadku Kosseckiego ze względu na jego jawną szeroką działalność szkoleniową względnie łatwo będzie można dowieść ich nieprawdziwości. Polegać może ona np. na tym, że nie mógł jednocześnie prowadzić otwartego wykładu czy szkolenia dla kilkudziesięciu czy kilkuset osób (świadców) w terenie (daleko od Warszawy) i dokładnie w tym samym czasie spotykać się z oficerem prowadzącym w kawiarni w Warszawie, co potwierdzić mogą jedynie słowa tego oficera i wytworzone przez niego materiały.
- [21] Tylko ludzie odpowiednio przeszkoleni i znający dorobek bardzo sprawnych służb specjalnych II Rzeczypospolitej i takich organizacji jak LND mogą być zdolni do prowadzenia nowoczesnej polskiej działalności wywiadowczej i kontrwywiadowczej, ale np. z wiedzy fachowej Józefa Kosseckiego żadna polska instytucja państwowa do dziś nie korzysta. Mimo, że prowadzone przez niego seminaria z cybernetyki społecznej są ogólnodostępne, podobnie jak publikacje z zakresu politologii, cybernetyki społecznej i teorii cywilizacji. Co najmniej w ograniczonym zakresie (np. kryteria doboru kadr) dorobek polskiej szkoły cybernetyki społecznej wykorzystują jednak "resortowe" instytucje niemieckie.
- [22] Porównaj np. Maja Narbutt, "Pan minister i pan X" (<http://www.rp.pl/artukul/61991,100259.html>), Rzeczpospolita, nr 52 (7953), z 1-2 marca 2008, s. A14-A15. Aktualizacja: 01-03-2008, 00:22, [Dostęp: 1.03.2008 r.]

Ważniejsze publikacje

Książki

- *Cybernetyka społeczna, t. I.* Wyd. Centralny Ośrodek Metodyczny Studiów Nauk Politycznych, Warszawa 1973.
- *Cybernetyka kultury.* (<http://www.autonom.edu.pl/ksiazki/ck-jk.doc>) Wyd. PIW, Warszawa 1974. Seria: Biblioteka Myśli Współczesnej.
- *Cybernetyka społeczna.* PWN, Warszawa 1975.
- Kossecki J., (red.) 1976, *Cybernetyka społeczna.* Wyd. WSP w Kielcach, Kielce.
- *Tajemnice mafii politycznych.* Wyd. Iskry, Warszawa 1978.
- *Wzajemne oddziaływania sterownicze państw jako układów samodzielnych.* Wyd. WSP, Kielce 1980.
- *Problemy sterowania społecznego.* Wyd. PZGraf. RSW, Warszawa 1980.
- *Cybernetyka społeczna.* Wyd. 2 rozsz., PWN, Warszawa 1981. ISBN 83-01-02314-7
- *Gry sił i interesów w historii.* Wyd. Iskry, Warszawa 1981. ISBN 83-207-0287-9
- *Refleksje o reformie systemu sterowania społecznego w Polsce.* Wydawnictwa Rady Uczelnianej SZSP UW, Warszawa 1981.
- *Geografia opozycji politycznej w Polsce w latach 1976-1981* (http://www.autonom.edu.pl/publikacje/jk-geografia_opozycji_politycznej.doc). Wyd. MON, Warszawa 1983. Seria: Ideologia Polityka Obronność. ISBN 83-11-07019-9
- *Tajniki sterowania ludźmi.* Wyd. KAW, Warszawa 1984. ISBN 83-03-00422-0
- *Granice manipulacji.* Wyd. MAW, Warszawa 1984. ISBN 83-203-1280-9
- *Jak sterować społeczeństwem.* Wyd. MAW, Warszawa 1984. ISBN 82-203-1799-1
- *Elementy historii trockizmu.* Biuletyn A-Z, nr 1-2. Wyd. Wydział Organizacyjny ZG ZSMP, Zespół Informacji, Warszawa 1985.
- *Tajemnice mafii politycznych.* Wyd. 2 rozsz., Wyd. Szumacher, Kielce 1991.
- *Korzenie polityki.* Wyd. RON, Warszawa 1992.

- Kossecki J., Tymiński S., *Plan „X”. Polska potrzebuje gospodarza!*. Wyd. b.d., Warszawa, 1992.
- *Podstawy nauki porównawczej o cywilizacjach*. Wyd. WZiA WSP, Kielce 1996.
- *Cybernetyczna analiza systemów i procesów społecznych*. Wyd. WZiA WSP, Kielce 1996.
- *Totalna wojna informacyjna XX wieku a II RP [Rzeczpospolita Polska]*. Wyd. WSP, Kielce 1997.
- *Historia systemu sterowania społecznego Kościoła Katolickiego*. Wyd. Pomorskie Towarzystwo Edukacyjne FAMA, Bydgoszcz 1999. ISBN 83-910680-1-3
- *Wpływ totalnej wojny informacyjnej na dzieje PRL*. Wyd. b.d., Kielce 1999.
- *Elementy nowoczesnej wiedzy o sterowaniu ludźmi. Socjotechnika, socjocybernetyka, psychocybernetyka. Skrypt dla oficerów policji*. Wyd. WZiA Akademii Świętokrzyskiej, Kielce 2001. ISBN 83-87798-18-5
- *Podstawy nowoczesnej nauki porównawczej o cywilizacjach. Socjologia porównawcza cywilizacji*. Wyd. Śląsk Sp. z o.o. Wydawnictwo Naukowe, Katowice 2003. ISBN 83-7164-387-X
- *Metacybernetyka*. Wyd. b.d., Kielce-Warszawa 2005.

Artykuły

- *Socjodynamiczna analiza prognoz demograficznych Polski do roku 1980*. Ruch Prawniczy Ekonomiczny i Socjologiczny, tom XXXIII, nr 2, 1971, s. 147-167.
- *Socjodynamiczna metoda badania procesów demograficznych*. Polska 2000, nr 3, 1971, s. 436-496. *Głos w dyskusji*, s. 316-322.
- *Zastosowanie cybernetyki społecznej do przewidywania skutków polityki ludnościowej*. Studia Demograficzne, nr 29, 1972, s. 3-24.
- *Socjotechnika propagandy politycznej*. Zeszyty Prasoznawcze, nr 3 (53), R. XIII, 1972, s. 15-26.
- *Zastosowanie cybernetycznej teorii układów samodzielnych do opracowywania prognoz demograficznych*. Materiały z Seminariów Problemowych, Polskie Towarzystwo Cybernetyczne, Warszawa 1972, s. 83-114.
- *Proces produkcji informacji i jego wpływ na aktywność społeczną*. Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny, tom XXXV, nr 4, 1973, s. 215-232.
- *Cybernetyczna metoda optymalizacji schematów zarządzania*. [w:] Wybrane zagadnienia z teorii polityki. Centralny Ośrodek Metodyczny Studiów Nauk Politycznych, Warszawa 1973, s. 1-24.
- *Cybernetyczna analiza zasad propagandy w środkach masowego przekazu – na przykładzie filmu*. Film na Świecie, nr 7 (191), 1974, s. 16-28.
- *Optymalizacja modelu rodziny z punktu widzenia skutków społeczno-ekonomicznych*. Zeszyty Naukowe Stowarzyszenia PAX, nr 5, 1974, s. 18-24.
- *Integracyjna funkcja cybernetyki społecznej*. Studia Filozoficzne, nr 9 (106), 1974, s. 103-112.
- *Optymalizacja struktury awansów a sterowanie wydajnością układu społecznego*. [w:] Prace Zespołu Marksistowskiej Teorii Polityki Centralnego Ośrodka Metodycznego Studiów Nauk Politycznych, COMSNP, Warszawa 1974, s. 167-184.
- *Cybernetyczny model dyfuzji norm społecznych*. Studia Filozoficzne, nr 4 (113), 1975, s. 57-66.
- *Seminarium doktoranckie z cybernetyki społecznej*. Studia Filozoficzne, nr 4 (113), 1975, s. 197.
- *Rzymski czy bizantyjski? Zarządzanie*, rok 3, nr 10 (31), 1975, s. 34-37.
- *Wstęp*. [w:] Cybernetyka społeczna, red. J. Kossecki, Wyd. WSP w Kielcach, Kielce 1976, s. 5-12.
- *Wpływ oddziaływań międzygrupowych na procesy sterowania społecznego*. [w:] Cybernetyka społeczna, red. J. Kossecki, WSP w Kielcach, Kielce 1976, s. 42-56.
- *Cybernetyczna metoda identyfikacji związków przyczynowych w procesach społecznych*. Studia Filozoficzne, nr 2 (123), 1976, s. 121-129.
- *Znaczenie czasu decyzyjnego dla struktury organizacyjnej społeczeństwa*. Zarządzanie, R. 4, nr 1 (34), 1976, s. 20-23.
- *Procesy sterowania społecznego w zakresie norm zdrowotnych oraz ich wpływ na całkowitą moc społeczną*. Studia Demograficzne, nr 45, 1976, s. 105-110.

- *Socjo-cybernetyczna analiza nauki*. [w:] Problemy postępu naukowo-technicznego, pod red. L. Zachera. PWN, Warszawa 1977, s. 131-148.
- *Społeczno-sterownicze znaczenie programowania ideologicznego*. [w:] Światopoglądowe problemy w procesie dydaktyczno-wychowawczym Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Wyd. WSP w Kielcach, Kielce 1977, s. 111-113.
- *Cybernetyka a kultury narodowe*. Studia Filozoficzne, nr 11 (156), 1978, s. 25-37.
- *Cybernetyka społeczna część I problemy ogólne*. [w:] Badania Studia Przyczynki, Materiały Informacyjne Centrum Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej, nr 5, 1980, s. 23-44.
- Kossecki J., Zacher L., *Problemy sterowania cywilizacyjnym potencjałem wytwarzania informacji w okresie rewolucji naukowo-technicznej*. [w:] Zagadnienia informacji oraz działalności innowacyjnej. PAN, Ośrodek Informacji Naukowej i Instytut Filozofii i Socjologii, Warszawa 1980, s. 56-81.
- *Cybernetyka społeczna - oddziaływanie na procesy rewolucji naukowo-technicznej*. Nauka - Technika - Społeczeństwo, Ossolineum, Wrocław 1981, s. 225-232.
- *Sztuka nowoczesna a kultura narodowa*. [w:] Film Sztuka i Ideologia. Studia Filmoznawcze II. Pod red. J. Trzynadłowskiego. Instytut Filologii Polskiej Zakład Teorii Literatury - Pracownia Filmoznawcza, Uniwersytet Wrocławski, Wrocław 1981, s. 61-72.
- *Cybernetyka społeczna część II Informacja a procesy sterowania społecznego*. [w:] Badania Studia Przyczynki. Materiały Informacyjne Centrum Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej, Warszawa 1981, s. 52-78.
- *Ogólna panorama opozycji politycznej*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 2 (381), R. XXXIII, 1982, s. 22-24.
- „Białe plamy” w historii Polski. [w:] Wojsko Ludowe, nr 3 (382), R. XXXIII, 1982, s. 48-52.
- *Nurt trockistowski. Geografia opozycji politycznej w Polsce*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 4 (383), R. XXXIII, 1982, s. 33-38.
- *Endecja i piłsudczyzna przed pierwszą wojną światową. „Białe plamy” w historii Polski (2)*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 5 (384), R. XXXIII, 1982, s. 14-21.
- *Nurt neoendecki. Geografia opozycji politycznej w Polsce*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 6 (385), R. XXXIII, 1982, s. 18-25.
- *Endecja i piłsudczyzna podczas pierwszej wojny światowej. „Białe plamy” w historii Polski (3)*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 7 (386), R. XXXIII, 1982, s. 36-42.
- *Nurt liberalno-wolnomularski (I). Geografia opozycji politycznej w Polsce*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 8 (387), R. XXXIII, 1982, s. 17-23.
- *Endecja i piłsudczyzna w pierwszych latach niepodległości. „Białe plamy” w historii Polski (4)*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 9 (388), R. XXXIII, 1982, s. 31-36.
- *Wojna polsko-radziecka 1919-1920. „Białe plamy” w historii Polski (5)*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 10 (389), R. XXXIII, 1982, s. 42-47.
- *Nurt liberalno-wolnomularski (II). Geografia opozycji politycznej w Polsce*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 11 (390), R. XXXIII, 1982, s. 41-46.
- *Endecja, piłsudczyzna i wolnomularstwo w okresie przedmajowym. „Białe plamy” w historii Polski (6)*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 12 (391), R. XXXIII, 1982, s. 69-74.
- *Nurt liberalno-wolnomularski (III). Geografia opozycji politycznej w Polsce*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 1 (392), R. XXXIV, 1983, s. 65-70.
- *Endecja, piłsudczyzna i wolnomularstwo w pierwszych latach po zamachu majowym. „Białe plamy” w historii Polski (7)*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 2 (393), R. XXXIV, 1983, s. 29-34.
- *Nurt neopiłsudczykowski. Geografia opozycji politycznej w Polsce*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 3 (394), R. XXXIV, 1993, s. 24-29.
- *Endecja, piłsudczyzna i wolnomularstwo w ostatnich latach życia Piłsudskiego. „Białe plamy” w historii Polski (8)*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 5 (396), R. XXXIV, 1983, s. 24-28.
- *Geografia opozycji politycznej w Polsce (Dokończenie)*. [w:] Wojsko Ludowe, nr 6 (397), R. XXXIV, 1983, s. 29-33.

- *Endecja, piłsudczyzna i wolnomularstwo w przededniu II wojny światowej. „Białe plamy” w historii Polski (9).* [w:] Wojsko Ludowe, nr 8 (399), R. XXXIV, 1983, s. 33-36.
- *Oświata a homeostaza w różnych systemach sterowania społecznego.* [w:] Procesy samoregulacji w oświacie. Problemy homeostazy społecznej, pod red. M. Pęcherskiego i J. Tudreja. Wyd. Instytut Kształcenia Nauczycieli, Warszawa 1983, s. 150-160.
- *Cybernetyczna analiza procesów sterowania międzynarodowego.* [w:] Acta Universitatis Wratislaviensis, No 619. Prace Pedagogiczne, 32. Rozwój człowieka i społeczeństwa w warunkach współczesnej cywilizacji, pod red. R. Łukasiewicza i L. Zachera. Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1984, s. 9-26.
- *Czynnik ludzki w procesie eksploatacji systemów technicznych.* [w:] Efektywność eksploatacji systemów technicznych, II Szkoła Podstaw Eksploatacji. Warszawa-Poznań 1985, s. 184-203.
- *Czynnik ludzki w procesach tworzenia, przetwarzania i wdrażania innowacji w systemach eksploatacji.* [w:] Efektywność Eksploatacji Systemów Technicznych, III Szkoła Eksploatacji Systemów Technicznych. Szklarska Poręba 1987, s. 36-45.
- *Wykorzystanie cybernetyki społecznej w procesie humanizacji pracy.* [w:] Udział inżynierów i techników w procesie humanizacji warunków pracy. Częstochowa 1987, s. 38-45.
- *Metacybernetyka i jej rola w nowoczesnej nauce.* Phaenomena T. 1, Wyd. WSP Kielce, Kielce 1995, s. 55-74.
- *Wzmocnienie społecznej pozycji biurokracji w trakcie przemian dokonujących się w Polsce po 1989 roku.* [w:] Kieleckie Studia Społeczne, T. 3, Transformacja w Europie Środkowo-Wschodniej (ze szczególnym uwzględnieniem Polski). Red. K. B. Janowski. Wyd. WZiA WSP w Kielcach, Kielce 1996, s. 161-167.
- *Socjocybernetyczne podłoże aktualnego kryzysu transformacji ustrojowej w Polsce.* Phaenomena T. 2, Wyd. WSP Kielce, Kielce 1996, s. 81-92.
- *Znaczenie prawa i etyki dla procesów sterowania społecznego w niektórych cywilizacjach.* „Miscellanea Methodologicae”, Studia i Materiały, WZiA WSP w Kielcach, No 1, Kielce 1997, s. 99-117.
- *Pierwiastki łacińskie i bizantyńskie w rozwoju gospodarki polskiej przed i po 1989 roku.* „Miscellanea Oeconomicae”, Studia i Materiały, rok 1, No 2. Red. nauk. Cz. Szczepańczyk, H. Pałaszewski. WZiA WSP w Kielcach, Kielce 1997, s. 63-69.
- *Demokracja - bizantyjskie państwo prawa czy łacińskie państwo etyki.* [w:] Phaenomena, Tom IV-V, Demokracja – trudne początki. Red. B. Burlikowski, L. Zakrzewski. Wyd. WSP Kielce, Kielce 1997 s. 179-185.
- *Metacybernetyczna teoria poznania.* „Miscellanea Philosophica”, Rok 2, No 3, 5/1998, Kielce, s. 195-207.
- *Człowiek jako proces autonomiczny.* [w:] The Peculiarity of Man vol. 4. Wyd. WZiA WSP w Kielcach, Warszawa-Kielce 1999, s. 91-94.
- *Zastosowanie teorii procesów autonomicznych do analizy procesu normotwórczego w etyce.* [w:] The Peculiarity of Man vol. 5. Wyd. WZiA WSP w Kielcach, Warszawa-Kielce 2000, s. 245-250.
- *Rozwój człowieka i społeczeństwa jako procesy autonomiczne.* [w:] The Peculiarity of Man vol. 5. Wyd. WZiA WSP w Kielcach, Warszawa-Kielce 2000, s. 395-406.
- *Współczesne państwo prawa czy etyki.* (<http://www.autonom.edu.pl/artykuly/jk-panstwo-prawa-czy-etyki.pdf>) [w:] Wyzwania moralne XXI wieku, pod red. M. Michalika. Wyd. PWSBiA, Warszawa 2000, s. 318-331. Seria: Konferencje i SeminaRIA PWSBiA nr 9.
- *Relacja prawda - fałsz w ilościowej i jakościowej teorii informacji.* (<http://www.autonom.edu.pl/artykuly/jk-prawda-falsz.pdf>) [w:] The Peculiarity of Man vol. 6. Wyd. WZiA Akademii Świętokrzyskiej w Kielcach, Warszawa-Kielce 2001, s. 349-386.
- *Socjocybernetyczne funkcjonowanie kategorii piękna i brzydoty w różnych systemach sterowania społecznego.* [w:] The Peculiarity of Man vol. 7. Wyd. WZiA AŚ w Kielcach, Warszawa-Kielce 2002, s. 371-389.
- *Porządek i bezład w ujęciu metacybernetycznym.* [w:] The Peculiarity of Man vol. 8. Wyd. WZiA AŚ w Kielcach, Warszawa-Kielce 2003, s. 245-256.
- *Czas w metacybernetyce.* [w:] The Peculiarity of Man vol. 9. Wyd. WZiA AŚ w Kielcach, Warszawa-Kielce 2004, s. 425-434.

- *Metajęzyk nauki w świetle cybernetyki.* (<http://www.autonom.edu.pl/artykuly/jk-tarnopol2004.pdf>) [w:] *Studia Methodologica*, No 14, Tarnopol 2004, s. 10-19.
- *Brak filozofii jako podstawowy element manipulacji.* [w:] *Filozofia w Szkole*, VI, Współczesne dylematy i wyzwania etyczne, pod red. B. Burlikowskiego i W. Rechlewicza. Wyd. Akademia Świętokrzyska, Zakład Historii Filozofii INP WZiA, Polskie Towarzystwo Filozoficzne Oddział Kielecki, Kielce 2005, s. 35-41.
- *Progres, regres, stagnacja w cybernetyce społecznej.* [w:] *The Peculiarity of Man* vol. 10. Wyd. WZiA AŚ w Kielcach, Kielce-Warszawa 2005, s. 131-137.
- *Subiektywne i obiektywne metody oceny prawdziwości informacji w ujęciu socjocybernetyki.* (<http://www.autonom.edu.pl/artykuly/jk-sewastopol2006.pdf>) [w:] *Slawistyczni Zapiski*, No 1 (5), Tarnopol 2006, s. 33-47.
- *Znaczenie relacji prawdy do ideologii dla społecznych procesów poznawczych.* (<http://www.autonom.edu.pl/artykuly/jk-tarnopol2006.pdf>) [w:] *Studia Methodologica*, Wypusk 17, Tarnopol 2006, s. 4-9.
- *Metacybernetyka.* [w:] *Filozofia w Szkole*, VII, Współczesne kierunki filozoficzne, pod red. W. Rechlewicza. Akademia Świętokrzyska, Pracownia Filozofii Polityki INP WZiA, Polskie Towarzystwo Filozoficzne Oddział Kielecki, Kielce 2006, s. 213-218.
- *Cybernetyka społeczna w świetle poprawności politycznej dawniej i dziś.* [w:] *The Peculiarity of Man* vol. 11. Wyd. WZiA AŚ w Kielcach, Warszawa-Kielce 2006.
- *Elementy wojny informacyjnej.* [w:] *Manipulacja intelektualna*. Pod red. D. Kaparuka. Wyd. Klub Myśli Narodowej Calisia, Kalisz 2006.
- *Cybernetyka społeczna w świetle poprawności politycznej dawniej i dziś.* [w:] *The Peculiarity of Man* vol. 11. Tom 1. *Poprawność polityczna – wolność czy równość?* Pod red. R. Stefańskiego. Wyd. WZiA Akademii Świętokrzyskiej w Kielcach, Toruń-Kielce 2007, s. 226-231.
- *Relacje abstrakcyjne - idealne czy realne.* (<http://www.autonom.edu.pl/artykuly/relacje-jk.pdf>) [w:] "Studia Methodologica", wipusk 20, Ternopil 2007, s. 21-24.

Publikacje o dorobku naukowym Józefa Kosseckiego

- Nowakowska E., *Spoleczne funkcjonowanie norm etycznych w ujęciu twórców Polskiej Szkoły Cybernetycznej.* [w:] *The Peculiarity of Man* vol. 5, Wyd. WZiA WSP w Kielcach, Warszawa-Kielce 2000.
- Nowakowska E., *Geneza polskiej szkoły cybernetyki społecznej.* [w:] *The Peculiarity of Man* vol. 7, Wyd. WZiA AŚ w Kielcach, Warszawa-Kielce 2002.
- Piotrowski R., *O metacybernetyce metanaukowo.* [w:] *The Peculiarity of Man* vol. 11. Tom 1. *Poprawność polityczna – wolność czy równość?* Pod red. R. Stefańskiego. Wyd. WZiA Akademii Świętokrzyskiej w Kielcach, Toruń-Kielce 2007, s. 232-241.

Bibliografia

- Friszke A., *Opozycja polityczna w PRL 1945-1980.* Wyd. Aneks, Londyn 1994. ISBN 1-897962-03-7
- Kossecki J., *Wpływ totalnej wojny informacyjnej na dzieje PRL.* Wyd. b.d., Kielce 1999, ss. 524.
- *Winni służby narodowi.* [w:] „Nowy Świat”, 20 lutego 1992.
- Akta sprawy Józefa Kosseckiego i innych, Archiwum Sądu Wojewódzkiego dla m.st. Warszawy, sygn. IV K. 51/61.
- Akta Sądu Najwyższego, sygn. II KRN 360/91 (z procesu rehabilitacyjnego członków Ligi Narodowo-Demokratycznej).
- Archiwum Ligi Narodowo-Demokratycznej.
- Król Z., *Liga Narodowo - Demokratyczna 1958 - 1960.* Maszynopis pracy licencjackiej. Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Wydział Nauk Historycznych i Społecznych, Warszawa 2007, ss. 32. (przygotowywana do druku)

Linki zewnętrzne

- <http://www.autonom.edu.pl> - serwis zwolenników polskiej szkoły psychocybernetyki i cybernetyki społecznej.
 - Publikacje Józefa Kosseckiego w serwisie Autonom (<http://www.autonom.edu.pl/publikacje.html>)
 - Józef Kossecki w portalu Nauka Polska (<http://nauka-polska.pl/dhtml/raporty/ludzieNauki?rtype=opis&objectId=70005&lang=pl>)
 - Fragmenty książki *Totalna wojna informacyjna XX wieku a II RP* (<http://www.andrzejwronka.com/wojnainfor.htm>)
 - Fragmenty książki *Tajniki sterowania ludźmi* (<http://www.anonimus.com.pl/J.Kossecki.html>)
 - Interaktywna *Historia Wirtualna* autorstwa Janusza Kucika na bazie teorii Józefa Kosseckiego (<http://www.tytan.pl/histwirt/index.html>)
 - Dobór partnerski autorstwa Janusza Kucika na podstawie teorii Józefa Kosseckiego (<http://www.singiel.pl/ctc>)
-

Źródła i autorzy artykułu

Józef Kossecki Źródło: <http://pl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=11556833> Autorzy: ABach, Beno, Bogmis, Foma, Grimsson, Julo, Kb, Leinad, Maikking, Marek Banach, Mathiasrex, Nowis, Wpedzich, 10 anonimowych edycji

Źródła, licencje i autorzy grafik

Grafika:Kossecki w Kielcach, 5-01-2007.jpg Źródło: http://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Plik:Kossecki_w_Kielcach,_5-01-2007.jpg Licencja: GNU Free Documentation License
Autorzy: User:Marek Banach

Licencja

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>
